

והורנו לניו יורק, ושרון בדיוק חזרה לארץ. היא שמעה על בחור ישראלי ואני שמעתי עליה, כך שהאחד ידע על השני תקופה ארוכה לפני שהיכרנו זה את זה. היא שירתה בצבא בדיוק באותו מקום שבו שירתתי אני, ועזבה שבועיים לפני שאני באתי. זה היה כאילו מישהו הכין את ה"בקרוב" לסרט.

או פרצה מילחמת יום הכיפורים. הייתי מתוסכל על שמונית לתפקיד כמטה, והתנרבתתי לתפקיד של סויר שטח כסיני.

ישבתי בכניין המטכ"ל וחיכיתי לפקודות. על המדרגות ישבה בחורה כעלת שיער חום. היא כצאה חן בעיניי, אבל אני לא מתחיל עם בחורות. התחלתי להסתובב, לעלות ולרדת. התחלנו לדבר זה עם זה.

על מה? על מנהיגות המיפלגה הקומוניסטית הסינית. וזה בזמן של קרבות, כשבחורים נהרגים:

התברר שהיא למדה באוניברסיטה פילוסופיה סינית, ואני למדתי על תורת הלחימה שלהם. דיברנו ודיברנו, ופיתאום פלטה מילה אנגלית. כשהתברר לי מה שמה, הייתי בשוק מוחלט, גם היא. ידעתי שיש לה חבר. ככלל, מה שקשור לחיזורים — קשה לי. או נפרדנו. היתה מילחמה. נשארתי ב"חיים. עשיתי בצבא סרטים. גמרתי את הצבא וחזרתי לניו יורק. התחלתי ללמוד באוניברסיטה.

עברו שנתיים. היכרתי בחורה אמריקאית יפה מאוד. גרתי אצלה. שוב חזרה הבינוניות לחיי. השתעממתי נורא.

פיתאום צילצל הטלפון. דיברה בחורה, שאמרה: "אני לא יודעת אם אתה זוכר אותי, אבל אני שרון הראל." (המשך בעמוד 38)

שרון ויוסי הראל (בהצגת בכורה בניו יורק) כל ההשקעה הוחזרה

שרון על שפת הירקון היינו עושים את הדברים המסוגעים ביותר!